

Татар халык жыры

Тары жире, киндер жире

Тары жире, киндер жире,
Тары жире, киндер жире,
Тары жире, киндер жире,
Тары жире, әй, һай!..
Сөлгең аклы, сөлгең аклы,
Сөлгең аклы, шакмаклы.
Бер жырламый булмас инде
Сез уйнаган такмакны.

Альпяккычың ал мәллә,
Алдыңда алма бар мәллә?
Әйләнәсең, тулганасың,
Әйтер сүзең бар мәллә?
Алын аласы микән,
Гөлен аласы микән,
Арасыннан бер чибәрне
Сайлап аласы микән?!

Аклы ситсы күлмәгеңне
Кигәнеңне күрмәдем.
Синең өчен хафаландым —
Әле ярый үлмәдем.
Агыйдел суы тирбәлә
Уртасында сал булса.
Суга салсаң, калкып чыгар
Безгә насып яр булса.

Тары жире, киндер жире,
Тары жире, киндер жире,
Тары жире, киндер жире,
Тары жире, киндер жире...
Олы юлда — кыяк үлән,
Иң нечкәсе кыл кебек.
Бу жырларны бөтен дөнья
Халкы жырлаган кебек.

Аклы яулык, чите мамык —
Бәйлә — йөзең нурлансын.
Мине ташлап, ятны сөйсәң,
Нурлы йөзең хурлансын.
Безнең кошлар урманда,
Кайда сезнең кошыгыз?
Килер көннәр — очрашырбыз,
Ә хәзергә хушыгыз!..